

6.2 Stjórnarmenn þurfa ekki að eiga hlut í félaginu. Stjórnin skiptir með sér verkum.

7. gr.

Hlutfélagið skal gera allar þær varúðarráðstafanir, sem við verður komið til þess að koma í veg fyrir, að dýralíf og hlunnindi við Breiðafjörð bíði tjón af starfsemi fyrirtækisins. Skulu fara fram vistfræðilegar rannsóknir á kostnað fyrirtækisins samhlíða vinnslu til að fylgjast með hugsanlegum áhrifum af starfsemiinni í nánú samráði við Náttúruverndarráð, svo lengi sem talið er nauðsynlegt.

Iðnaðarráðherra getur sett reglugerð um nánari framkvæmd 1. málsgreinar, og skal sú reglugerð sett að fengnum tillögum Náttúruverndarráðs. Jafnframt skal efla vísindalegt eftirlit og rannsóknir á þörungamiðum og dýralífi á Breiðafirði á vegum opinberra rannsóknastofnana.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1973.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Magnús Kjartansson.

Nr. 108.

31. desember 1973.

L Ö G

um breyting á læknalögum, nr. 80 23. júní 1969.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. hljóði svo:

Rétt til þess að stunda lækningar hér á landi og kalla sig lækni hefur sá einn, sem til þess hefur fengið leyfi heilbrigðisráðherra.

2. gr.

2. gr. hljóði svo:

Leyfi samkvæmt 1. gr. skal veita þeim, sem lokið hefur prófi frá læknaeild Háskóla Íslands svo og framhaldsnámi í sjúkrahúsi eftir reglum, sem læknaeild setur og heilbrigðisráðherra staðfestir.

Framhaldsnámi, samkvæmt 1. málsgrein, skal lokið hér á landi eða erlendis við sjúkrahús, sem fullnægir skilyrðum heilbrigðisstjórnar og læknaeildar Háskóla Íslands.

Þeir einir geta hlotið ótakmarkað lækningaleyfi, sem hafa til þess meðmæli læknaeildar Háskóla Íslands og landlæknis. Heimilt er að synja manni um lækningaleyfi, ef önnur málsgrein 68. gr. almennra hegningarlaga á við um hagi hans.

Meðmæli samkvæmt ofanrituðu er óheimilt að veita, ef einhverjum meðmælanda er kunnugt um andlega ágalla hjá umsækjanda, sem gera mundu hann óhæfan til læknisstarfa.

Ráðherra er heimilt að gera það að skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi, að umsækjandi hafi gegnt starfi við heilsugæslustöð í allt að sex mánuði að námi loknu.

3. gr.

3. gr. hljóði svo:

Ráðherra getur veitt manni, sem lokið hefur sambærilegu prófi og um getur í 2. gr., lækningaleyfi (takmarkað eða ótakmarkað) og þar með rétt til þess að kalla sig lækni hér á landi, enda uppfylli hann skilorð 2. gr. að öðru leyti.

Læknadeild Háskóla Íslands getur sett það skilyrði fyrir meðmælum sínum, að umsækjandi sanni fyrir henni, að próf hans sé sambærilegt að gæðum við próf frá deildinni.

4. gr.

4. gr. hljóði svo:

Ef nauðsyn krefur, má ráðherra, eftir meðmælum landlæknis, fela læknanemum að gegna tilgreindum læknisstörfum um stundarsakir, og hefur viðkomandi þá lækningaleyfi, meðan hann gegnir þeim störfum.

5. gr.

1. mgr. 7. gr. hljóði svo:

Læknar eru skyldir til að láta hinu opinbera í té vottorð um sjúklinga, er þeir hafa eða hafa haft undir höndum, er slíkra vottorða er almennt krafist, vegna viðskipta sjúklinganna við hið opinbera, og ber þeim að fara nákvæmlega eftir öllum fyrirmælum um gerð vottorðanna. Sama skylda hvílir á sjúkrahúsum og öðrum tilsvaramandi stofnunum. Heimilt er að senda landlækni einum vottorðið sem trúnaðarmál, ef ástæða þykir til vegna ákvæða 10. gr.

6. gr.

4. mgr. 10. gr. hljóði svo:

Ákvæði þessi gilda einnig um annað starfsfólk í heilbrigðisþjónustunni, eftir því sem við getur átt.

7. gr.

Síðari málsgrein 12. gr. hljóði svo:

Ákvæði þessi gilda einnig um þá, sem takmarkað lækningaleyfi hafa, svo og um annað starfsfólk í heilbrigðisþjónustunni, og viðkomandi stéttarfélög, eftir því sem við getur átt.

8. gr.

13. gr. falli burtu og númer annarra greina breytist í samræmi við það.

9. gr.

14. gr. verði 13. gr. og hljóði svo:

Allir, sem lækningaleyfi hafa, skulu háðir eftirliti landlæknis. Ber honum að gæta þess, að þeir haldi ákvæði þessara laga og önnur ákvæði í heilbrigðislöggjöf landsins. Hann má heimta af þeim skýrslur viðvíkjandi störfum þeirra og heilbrigðismálum, sem hann telur nauðsynlegar, og að þeir haldi þær bækur, sem eru nauðsynlegar til skýrslugerðarinnar.

Ákvæði þessi skulu einnig gilda um annað starfsfólk í heilbrigðisþjónustunni eftir því, sem við getur átt, svo og um hvers konar heilbrigðisstofnanir.

10. gr.

Upphaf 3. tl. 15. gr. hljóði svo:

„ef einhver, . . .”

11. gr.

1. mgr. 18. gr. hljóði svo:

Brót gegn ákvæðum laga þessara varða sektum allt að kr. 500 þúsund, sviptingu lækningaleyfis eða fangelsi, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1973.***Kristján Eldjárn.**

(L. S.)

*Magnús Kjartansson.***L Ö G**

um breyting á lögum nr. 35 30. maí 1960, um lögheimili.

FORSETI ÍSLANDS*gjörir kunnugt:* Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 3. gr. laganna bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Maður, sem hefur húsnæði til sumardvalar eða hliðstæðrar tímabundinnar dvalar í öðru sveitarfélagi en hann dvelst í að jafnaði, getur aldrei talist eiga heimili í fleiri sveitarfélögum en einu samkvæmt ákvæðum fyrri málsgreinar.

2. gr.

Á eftir 14. gr. komi svo hljóðandi ákvæði til bráðabirgða:

Þrátt fyrir ákvæði laga þessara er þeim, er lögheimili áttu í Vestmannaeyjum að kvöldi dags 22. janúar 1973, rétt að telja sig til lögheimilis í Vestmannaeyjum fram til 1. október 1974, þótt þeir dveljist utan Vestmannaeyja, nema þeir tilkynni dvalarstaðinn sem lögheimili með sérstakri tilkynningu.

Athugasemd sveitarstjórnar samkvæmt 11. gr. þjóðskrárlaga, nr. 54/1962, um, að einstaklingur talinn með lögheimili í Vestmannaeyjum sé vantalinnt í íbúaskrá hennar 1. desember 1973, skal eigi tekin til meðferðar af þjóðskrá, nema athugasemdinni fylgi vottfest yfirlýsing hlutaðeiganda um, að hann sé samþykkur breytingunni.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 27. desember 1973.***Kristján Eldjárn.**

(L. S.)

Björn Jónsson.